

for mange Skoler, saa gaar man ikke Sandheden for nær, naar man siger, at det paa nogle Steder er sunket dybere ned, og at man altsaa der er kommen til en Tilstand, hvorom man maa sige, at Skoleundervisningen næsten er forsvindende. Nu kan man imidlertid sige: Ja, men vi have jo Mulkteringsbestemmelserne; vi se altsaa, at disse Mulkteringsbestemmelser ingen Ting have hjulpet, og hvorfor skulde vi da bibeholde dem? S og for sig ere de ingen Behagelighed, hverken for dem, der skulle idomme dem, eller for dem, der skulle betale dem, og naar de ikke have nogen Værdi, er der altsaa ingen Grund til at bibeholde dem. Men i saa Henseende tager man fuldstændig fejl. Det er ikke muligt at anstille nogen saadan Betragtning eller at gjøre nogen saadan Slutning. Det hele Forhold er — det skal indrømmes — i saa høj Grad anomalt, for ikke at sige paradisk, at der selvfølgelig maa være Dpfordring til at foretage væsentlige Forandringer. Det viser sig i høj Grad anomalt, naar man ser de Optegnelser eller Lister eller paa anden Maade fremkomne Indberetninger fra Skolerne, hvori der foretages en Adskillelse mellem Mulkterings- og Ikke-Mulkteringskoler. Naar Loven fordrer, at der skal mulkteres, er det jo høist besynderligt at opstille en Adskillelse mellem Mulkterings- og Ikke-Mulkteringskoler, som ikke har Hjemmel nogetsteds. Naar man nu vilde sige: Ja, men nu har det vist sig — thi det skal indrømmes, at dette har været Tilfældet —, at Udeblivelserne omtrent have været lige mange ved begge Slags Skoler, saa maa man lægge Mærke til den meget væsentlige Ting, at naar man kalder en Skole en Ikke-Mulkteringskole, saa mener man dermed kun, at det er en Skole, hvori der i det sidste Aar ikke har været mulkteret, men der kan derfor godt være dikteret Mulkter over en lav Sko Aaret i Forveien, ligesom dette atter kan ske det paafølgende Aar; og man kunde altsaa ogsaa sige, at det netop er en tidligere streng Anvendelse af Mulkterne, der har ledet til, at der ingen Mulkter har været dikteret i det paafølgende Aar. Den første Fordring er jo den, at Mulkteringen anvendes, thi det er jo en Selvfølge, at der umulig kan fremkomme

nogensomhelst paavisselig Birkning deraf, at der staar en Bestemmelse om Mulktering i en gammel Lov, naar den ikke bliver anvendt. Nu er det imidlertid gaaet saaledes, at den undertiden ikke er bleven anvendt, og hvorfor? Fordi det ikke kan negtes, at disse Mulkteringsbestemmelser lide af mangfoldige Mangler, som tildeels vare uadskillelige fra den Tid, da Anordningerne af 1814 bleve givne, men som i alt Fald nu maa træde stærkt frem. Mulkteringsbestemmelserne fra 1814 gaa jo ud paa, at der for ulovlig Udeblivelse for hver Dag skulde bødes første Gang 3 β ., 2den Gang 6 β ., 3die Gang 12 β . og saa fremdeles indtil 24 β . Dette Sidste er ganske vist allerede en Mulk, som kunde være genevende nok, især paa hin Tid, og der kan jo endog være dem, som kunne føle sig ubehagelig berørte af at skulle svare 3 β . Mulk for hver Dag; men naar man ser hen til, hvad det er, som fornemmelig fremkalder disse Forfømmelser, da viser det sig, at det er den Omstændighed, at Børnene benyttes til Arbejde i forskjellige Retninger, for paa denne Maade at skaffe vedkommende ikke tilstrækkelig samvittighedsfulde Forældre, Børgere eller Husbønder en Indtægt, hvoraf disse da med Glæde kunne betale de 3 Sk. i Mulk, og saa er man altsaa lige nær. De bedste Data i saa Henseende kunne ogsaa hentes fra Oplysningerne fra Aaret 1867. I dette Aar var det Beløb, som var indkommet ved Mulkteringer, noget over 10,000 Rd., og naar man sammenholder dette med Udeblivelserne, viser det sig, at der kun falder $\frac{3}{4}$ Sk. paa hver Dag, da Udeblivelser have fundet Sted. Saa langt var det fra, at man fyldestgjorde selv den allerlaveste Grad af Mulktering, som Loven paabød. Det er naturligvis forskjellige Grunde, som have kunnet lede til en saa høist besynderlig Tilstand. Ganske vist maa en Hovedgrund siges at være den, at der mangler Noget i Henseende til Følelsen for Betydningen og Vigtigheden for Børnene af den Undervisning, som tilbydes dem, men det lader sig heller ikke negte, at den hele Forfrist om Maaden, hvorpaa Mulkterne skulle anvendes, lader Meget tilbage at ønske, og da ikke blot dette, at det er saa urimelig lave Beløb, hvorefter der er